

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **J. K.**

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2017, č.j. MSK 72508/2016, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 17. 2. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2016 č. j. MSK 72508/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které je podle žalobce rozhodnutím nezákonným. Žalovaný porušil zásadu právní jistoty, neboť rozhodl jinak, než správní orgány v jiných řízeních. Při rozhodování vyšel z podkladů, které nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Vycházel pouze z oznámení o přestupku, což nemůže být dostatečným důkazem, neboť musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím. Rozhodnutí v předmětných blokových řízeních nesplňují individualizaci skutku, neboť jsou zde použity nedovolené zkratky, přičemž u rozhodnutí za překročení nejvyšší povolené rychlosti přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, v případě rozhodnutí o porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce, či jinak manipulovat, s telefonním přístrojem, není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“; z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a kde, aby bylo zřejmé, že se přestupek stal na pozemní komunikaci či mimo ni, údaje v rozhodnutí musí být čitelné, srozumitelné a přehledné; dále se žalovaný nezabýval tím, zda je uvedena právní kvalifikace jak u přestupků samotných, tak i povinností stanovených zákonem.

2. Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 21. 10. 2015, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“.

- Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 1. 9. 2015, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako „§7/1c z.č. 361/2000 Sb.“, což není správně.

- K pokutovému bloku ze dne 20. 1. 2015 žalobce namítal, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“ a dále vadnou právní kvalifikaci, užití zkratky „RJ“. Rovněž právní kvalifikaci ve formátu „§18/4 z. č. 361/2000Sb. považuje žalobce za chybnou.

- Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 8.10.2013, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje

v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, je zde užito popisu skutku ve formátu „jízda v pružích“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Rovněž právní kvalifikace „§12/5 z.č. 361/2000 Sb.“ je chybná.

- K pokutovému bloku ze dne 30. 7. 2013 žalobce rovněž uvedl, že tento obsahuje vadnou právní kvalifikaci, vyvstává z něj pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal a nespecifikování místa spáchání přestupkového jednání.

- K pokutovému bloku ze dne 29. 11. 2012 žalobce uvedl, že také tento obsahuje vadnou právní kvalifikaci, vyvstává z něj pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal a nespecifikování místa spáchání přestupkového jednání.

- Závěrem žalobce uvedl, že zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalovaný považuje veškeré námitky žalobce za nedůvodné, šablonovité a opakující se bez ohledu na skutečný obsah spisu. Žalobce vychází ze skutečností, které ze spisu nevyplývají, a poukazuje na vady podkladových rozhodnutí, kterými tato rozhodnutí vůbec netrpí. Všechna rozhodnutí o přestupcích žalobce jsou dostatečně určitá, neboť odpovídají popisu skutku, který je určitý a srozumitelný.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byly žalobci doručeny dne 9. 11. 2015. Dne 11. 11. 2015 zmocnil odvolatel ke svému zastupování AK Linhart o.s. Dne 12. 11. 2015 byly správnímu orgánu prvního stupně doručeny námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a to bez bližší specifikace. V podání bylo avizováno, že do 30 pracovních dnů budou dodány kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení, zkrácenému přezkumnému řízení, které již budou podány příslušným orgánům. Dne 26. 11. 2015 vyzval správní orgán žalobce i zmocněnce žalobce k doplnění podání námitek a usnesením k tomuto úkonu stanovil lhůtu. Následně zmocněnec zaslal správnímu orgánu vyjádření k podkladům a žádost o doplnění kopií pokutových bloků ve věci veškerých záznamů v EKŘ. Správní

Shodu s prvopisem potvrzuje

orgán opatřil kopie pokutových bloků a písemností ze dne 7. 1. 2016 vyzval zmocněnce žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Následně zmocněnec žalobce zaslal správnímu orgánu žádost o přerušení správního řízení z důvodu podnětu k přezkumnému řízení adresované Policii České republiky, krajskému ředitelství policie kraje Vysočina, čemuž správní orgán vyhověl a řízení přerušil. Po sdělení Krajského ředitelství kraje Vysočina, že neshledal důvod pro zahájení přezkumného řízení, oznámil správní orgán zmocněnci žalobce pokračování v řízení a vyzval jej k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Vyrozumění s výzvou a usnesením bylo prostřednictvím datové schránky doručeno zmocněnci žalobce dne 1. 4. 2016. Dne 6. 4. 2016 obdržel správní orgán žádost o přezkoumání způsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení spojenou s žádostí o přerušení řízení na dobu nutnou k posouzení předběžných otázek. Dne 11. 4. 2016 vydal správní orgán rozhodnutí ve věci námitek, které zaslal zmocněnci žalobce, který jej dne 18. 4. 2016 vyzvedl. Dne 2. 5. 2016 bylo proti prvostupňovému rozhodnutí ve věci námítky proti záznamu bodů podáno blanketní odvolání, které bylo doplněno dne 23. 5. 2016. O tomto odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

6. K jednotlivým žalobním bodům krajský soud po jejich přezkoumání učinil následující závěry:

- Žalobce v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný a správní orgán I. stupně vycházeli pouze z oznámení Policie ČR o spáchání přestupku a nikoliv z předmětných rozhodnutí, kterými jsou v daném případě pokutové bloky. Tato námitka žalobce není důvodná, neboť jak z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak z napadeného rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že správní orgán I. stupně si právě k této námitce žalobce vyžádal předmětné pokutové bloky a nevycházel tedy pouze z příslušného oznámení o spáchání přestupku. Žaloba tak z tohoto důvodu důvodná není.

- Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že žalovaný ani správní orgán I. stupně neposuzovali podkladová rozhodnutí z hlediska dostatečné individualizace skutku. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval tím, zda z předmětných pokutových bloků vyplývá, že se přestupku dopustil žalobce, zda je popis skutku dostatečně určitý, a to s ohledem na vznesené výtky žalobce, týkající se užitých zkratek, a kdy a kde se přestupku dopustil, a dospěl k závěru, že pokutové bloky všechny náležitosti správního rozhodnutí mají, neboť jsou v namítaných bodech určité. S tím se krajský soud ztotožňuje.

7. Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) opakovaně, zejména v rozsudku citovaném žalobcem i žalovaným ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální

a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, což je

nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Žalobcem vznesené námitky však tomuto testu neodpovídají a žalovaný se s nimi v tomto smyslu jednoznačně vypořádal.

8. Na blocích, jejichž neurčitost žalobce namítá, je vytýkané jednání popsáno konkrétně takto:

- v pokutovém bloku ze dne 21. 10. 2015 série GE/2014 č. E2605132 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „Dne 21.10.2015 v 15:25 hod, silnice č. I/34 Božejov-Nová Ves § 18/3 zák. č. 361/2000 Sb. – rychlost mimo obec (90/139/134) km/h)). RZ X. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 1. 9. 2015 série FC/2013 č. C0608868 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „1.9.2015, 9:40 hod, v obci Opava-Komárov na ulici Ostravské 74/15, držel hovorové zařízení za jízdy, § 7/1c, z. č. 361/2000 Sb. RZ X. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „123f/3 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 20. 1. 2015 série GE/2014 č. E1727227 je v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „20.1.2015 13:50 Lomnice, sil. 1/45, obchod-překročení rychlosti v obci, R 50/69/66, vozidlo 1SN 77 62, § 18/4 z.č. 361/2000 Sb. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1/f/4 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 8. 10. 2013 série FC/2013 č. C0523715 je uvedeno v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „7:50 hod, 8.10.2013, O-V Polom, Josefovický kopec, ul. Opavská, § 12/5 z.č. 361/2000 Sb., jízda v jízdních pruzích - DN RZ: X. Octavia. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uvedeno „125c/1k zákona č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 30. 7. 2013 série FC/2013 č. C0107974 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „RZ X, 30.7.13, 9:04, § 4 c z.č. 361/2000 Sb., RJ 100/134/129, R 46,5 km směr Vyškov. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c 1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“

- v pokutovém bloku ze dne 29. 11. 2012 série AL/2009 č. L4528564 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „29.11.2012 křiž. Dolní x Horymírova, Ostrava, § 22/1 z. č. 361/2000 Sb. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c 1f8 zák. č. 361/2000 Sb.“

9. Z bloku ze dne 21. 10. 2015 tak jasně vyplývá, že žalobce se vytýkaného jednání, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti 90 km/h mimo obec, dopustil, jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je explicitně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace, tedy je uveden odkaz na příslušné ustanovení, který je dostatečně určitý a srozumitelný; zkratka „§ 18/3“ je podle názoru soudu dostatečně vypovídající a určující ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, zkratka „§ 125c/1f3“ určuje ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu. Co se týká užití zkratk „90/139/134“, jejich dostatečnou určitost a srozumitelnost v kombinaci s příslušnou právní kvalifikací shledal NSS v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, body odůvodnění 19-25. Ze

Shodu s prvopisem potvrzuje

zkratky vyplývá překročení nejvyšší povolené rychlosti v daném místě, která činí 90 km/h (první číselný údaj) jízdou

o rychlosti naměřené 139 km/h (druhý číselný údaj), která je po odečtu odchylky tolerance měření stanovena na 134 km/h (třetí číselný údaj). Matematickým výpočtem dospěl správní orgán k závěru o překročení nejvyšší povolené rychlosti o 44 km/h. Užití těchto zkratek není důvodem pro nedostatečnou srozumitelnost v popisu jednání, jak správně žalovaný dovodil, a žaloba tak v této části důvodná není.

10. Z pokutového bloku ze dne 1. 9. 2015 jednoznačně vyplývá, že zkratka „telefonování“ na něm nebyla vůbec použita, naopak, jednání bylo popsáno slovy „držel hovorové zařízení za jízdy“, což v kombinaci s odkazem ustanovení § 7 odst. 1 písm. c), zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá řidiči zákaz při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku; v této části tak žaloba není důvodná.

11. Z bloku ze dne 20. 1. 2015 jasně vyplývá, že žalobce se vytýkaného jednání, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h v obec, dopustil, jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je explicitně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace, tedy je uveden odkaz na příslušné ustanovení, který je dostatečně určitý a srozumitelný; zkratka „§ 18/4“ je podle názoru soudu dostatečně vypovídající a určující ustanovení § 18 odst. 3 zákona

o silničním provozu, zkratka „§ 125c/1f3“ určuje ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu. Co se týká užití zkratek „50/69/66“, dostatečnou určitost těchto zkratek a jejich srozumitelnost v kombinaci na příslušnou právní kvalifikaci shledal NSS v rozsudku, na nějž krajský soud odkazuje již v bodě 9 tohoto rozhodnutí. Ze zkratky vyplývá překročení nejvyšší povolené rychlosti v daném místě, která činí 50 km/h (první číselný údaj) jízdou o rychlosti naměřené 69 km/h (druhý číselný údaj), která je po odečtu odchylky tolerance měření stanovena na 66 km/h (třetí číselný údaj). Matematickým výpočtem dospěl správní orgán k závěru o překročení nejvyšší povolené rychlosti o 16 km/h. Užití těchto zkratek není důvodem pro nedostatečnou srozumitelnost v popisu jednání, jak správně žalovaný dovodil, a žaloba tak v této části důvodná není.

12. Z bloku ze dne 8.10.2013 jednoznačně vyplývá, tedy žalobce se vytýkaného jednání, tedy že při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého předjížděl, dopustil, jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je explicitně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace, tedy je uveden odkaz na příslušné ustanovení, který je dostatečně určitý a srozumitelný; zkratka „§ 12/5“ je podle názoru soudu dostatečně vypovídající a určující ust. § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu. Co se týká popisu skutku ve formě „jízda v jízdních pruzích“, krajský soud uvádí, že toto považuje rovněž za dostatečně určité a srozumitelné, když jednak je takto pojmenován § 12 zákona o silničním provozu a za druhé je k tomu v bloku uvedena zkratka „§ 12/5“ z. č. 361/2000 Sb. Kombinaci výše uvedené zkratky a

Shodu s prvopisem potvrzuje

pojmenování považuje krajský soud za dostatečně určitou a srozumitelnou. Žaloba ani v této části důvodná není.

13. Z bloku ze dne 30. 7. 2013 jasně vyplývá, že žalobce se vytýkaného jednání, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti 100 km/h mimo obec, dopustil, jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je ve všech případech explicitně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace, tedy je uveden odkaz na příslušné ustanovení, který je dostatečně určitý a srozumitelný; zkratka „§ 18/3“ je podle názoru soudu dostatečně vypovídající a určující ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, zkratka „§ 125c/1f3“ určuje ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu. Co se týká užití zkratk „100/134/129“, dostatečnou určitost těchto zkratk a jejich srozumitelnost v kombinaci na příslušnou právní kvalifikaci shledal NSS v rozsudku, na nějž Krajský soud odkazuje již v bodě 9 tohoto rozhodnutí. Ze zkratky vyplývá překročení nejvyšší povolené rychlosti v daném místě, která činí 100 km/h (první číselný údaj) jízdou o rychlosti naměřené 134 km/h (druhý číselný údaj), která je po odečtu odchylky tolerance měření stanovena na 139 km/h (třetí číselný údaj). Matematickým výpočtem dospěl správní orgán k závěru o překročení nejvyšší povolené rychlosti o 29 km/h. Užití těchto zkratk není důvodem pro nedostatečnou srozumitelnost v popisu jednání, jak správně žalovaný dovodil, a žaloba tak v této části důvodná není.
14. Z bloku ze dne 29.11.2012 jednoznačně vyplývá, že se žalobce vytýkaného jednání, tedy nedání přednosti v jízdě vozidlům na hlavní pozemní komunikaci, dopustil, když v bloku bylo uvedeno místo nedání přednosti takto: „křiž. Dolní a Horymírova, Ostrava“ a blok obsahuje také odkaz na ustanovení § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá řidiči povinnost dát přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zvířatech přijíždějících po hlavní pozemní komunikaci nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnaných zvířat se zvířaty přicházejícím po hlavní pozemní komunikaci. Krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku; ani v této části tak žaloba není důvodná.
15. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že všechny pokutové bloky jsou v popisu skutku popsány srozumitelně, čitelně a splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, kdy a kde se tak stalo. Pokutové bloky jsou proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů a žaloba tak není důvodná. Pro úplnost krajský soud dodává, že předložené pokutové bloky, u kterých měl NSS shledat nedostatečnou individualizaci skutku, na žalobcův případ nedopadají, neboť nevykazují žádné shodné znaky s posuzovanými pokutovými bloky, a rozhodnutí žalovaného tak není v rozporu s ustálenou judikaturou ve shodných věcech.
16. Pro úplnost krajský soud dodává k žalobnímu tvrzení uvedenému na str. 2 žaloby v předposledním odstavci s odkazem na pokutové bloky série HG/2014 číslo bloku G1498901 a série GF/2013 číslo bloku F0832677 vydané v blokových řízeních subjektu

Shodu s prvopisem potvrzuje

odlišnému od žalobce, které měly být blíže nespecifikovaným rozsudkem NSS shledány nedostatečnými k individualizaci skutku, že tento žalobcův průměr považuje za nepřipadný, neboť označené pokutové bloky nevykazují žádné shodné znaky s posuzovanými pokutovými bloky vydanými v blokových řízeních žalobci, a proto nelze dospět k závěru, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s ustálenou judikaturou ve shodných věcech.

17. Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).

18. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 10. května 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje